

ens parlen tècnics, gestors i polítics, son massa recients, com per a poder garantir la seva eficència i correcta aplicació.

L'acceptació d'aquest tipus de propostes no es pot fonamentar amb unes teories, que malauradament, queden en qüestió a molts dels llocs on es porten a la pràctica.

Poques bondats poden tindre aquesta mena d'infraestructures, quan els seus gestors queden obligats a afavorir als municipis on s'ubiquen, amb unes mesures compensatòries.

Durant tots els anys de vida útil d'un abocador, l'empresa gestora ha de dipositar una fiança, per a enfrontar els possibles danys. La mitat de la fiança es torna a l'any de clausurar l'abocador i les mesures compensatòries deixen d'existir en el moment que es clausura. L'empresa queda només obligada a fer un seguiment de l'abocador, durant els trenta primer anys.

La gestió i els guanys són a curt termini, com així també les compensacions i la responsabilitats. El nivell de risc és altíssim i els perills i les possibles conseqüències són per a sempre.

que no ens deixa dubtes és l'altíssima rendibilitat d'aquestes indústries. Són molts els grans inversors que fins ara destinaven els seus capitals a altres activitats i que avui estan apostant per aquest sector.

La gestió dels residus serà cada vegada més cara per a qui els genera i més rendible per a qui els gestiona. Ens agradaria que aquesta fora una bona raó per a reduir la quantitat de residus que generem i per a que les empreses que els tracten arribessin a un nivell d'eficiència màxim. Hui són massa les notícies que ens obliguen a assegurar tot el contrari.

Fins que siguem capaços de reduir o reutilitzar el residu que generem els aurem de transformar fins a minimitzar la seva perillositat o els haurem d'amagatzemar de forma segura per a evitar els possibles danys.

Com va apuntar un dels ponents "Les males pràctiques de gestió comprometen la salut de les generacions futures". Hem de pendre consciència d'aquesta qüestió i plantejar-la de la millor manera per a tots.

Els governants de cada comunitat no assumeixen aquesta responsabilitat i la deleguen amb els equips municipals. La gestió i ubicació queden, així, en mans de l'empresa privada. Front aquesta situació hem d'exigir que no anteposen els seus guanys a la salut de les persones i a la pervivència de les seves formes de vida i que no queden en simple teoria la necessitat d'ubicar aquestes infraestructures als llocs més adients.

A la nostra comunitat els danys derivats de la contaminació i d'una producció de residus que ja no som capaços d'assumir comporten, com a qualsevol altre lloc del planeta, conseqüències molt greus. Ubicar els abocadors de residus perillosos on està previst, és afegir més mal al que ja hi ha fet.

La contaminació i la producció de residus són qüestions que posant a l'abast de tots la informació necessària i adequant-nos a una bona reglamentació, poden transformar-se fins a arribar a una situació òptima. La ubicació dels residus perillosos, als llocs on s'ha proposat ens condemna a una situació de destrucció irreversible, de la que ja mai ens podríem deslliurar.

Revisant el que hem exposat, s'entent tot el moviment social que aquestes situacions generen. Aquest moviments s'en fan resò de tots els dubtes i inquietuds dels ciutadans als que queden vinculants. Són grups de treball que estan més enllà de

ideologies polítiques i tenen com a funció principal la búsqueda d'informació. Aquesta informació, que creix dia a dia, va donant fonament a les seves actituds.

També nosaltres treballem en aquest sentit, amb la necessitat de compartir el nostre procés d'aprenentatge i de trobar les claus, per a fomentar unes actituds socials més responsables.

Mai no ens enfrontarem amb els nostres polítics; tot el contrari. Qualsevol ciutadà democràtic espera poder tractar amb polítics, als que es respecta per les seves actituds i que siguen a més respectuosos amb tots aquells a qui representen.

Treballem per a aconseguir una actitud col·lectiva més conscient i participativa i per a fer-nos capaços de trobar, tots junts, solucions consensuades.

Acabem amb una definició que ens agradaria que tots tinguéssim molt present. Tal i com ens recorda el Informe Brundtland (1987) i se'n fa resò el Programa 21:

"Desenvolupament sostenible és el que satisfà les necessitats de la generació present, sense comprometre la capacitat de les generacions futures, per a donar satisfacció a les seves pròpies necessitats".

Una bona gestió dels nostres recursos ens pot ajudar a sentir-nos satisfets de qualsevol avanç, sense comprometre la supervivència i l'evolució de cap de les espècies animals i vegetals de les que tots som responsables.

Un bon ús de la racionalitat de la que tant ens vanagloriem, ens pot ajudar a preservar la nostra qualitat de vida, la dels nostres descendents i la continuïtat del planeta.

SALUT I PAU PER A TOTS

